

**İTİRAZ İNCELEMESİNE BAKMAKLA GÖREVLİ,
İLGİLİ NÖBETÇİ AĞIR CEZA MAHKEMESİNE
SUNULMAK ÜZERE,
... AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA**

DOSYA ESAS NO :
DOSYA KARAR NO :
HÜKÜMLÜ : Ö.T.
VEKİLİ :
SUÇ : **Resmi Evrakta Sahtekarlık.**
SUÇ TARİHİ :
KARAR TARİHİ :

Konu : ... Ağır Ceza Mahkemesinin 1999/453 esas ve 2002/295 sayılı ilamı ile müvekkilim hükümlü Ö.T.hakkında tck'nın 342/1 maddesi uyarınca verilen 2 yıl ağır hapis cezasının, Yargıtay'ca onandığı ve kararın kesinleştiği, halen cezanın infazına başladığı, ancak, 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı yeni Türk Ceza Yasası'nın müvekkilim açısından, söz konusu eyleminin, yeni yasa bağlamında hapse çevrilmiş olup, **tecil edilebilme sınırları içine girdiğinden**, hukuki durumunun yeniden değerlendirilmesi gerekeceğinden, bu konuda, İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne yapılan, talebimiz konusunda, ilgili mahkemece, "itirazı kabil olmak üzere" karar verilmiş olmakla, bu karara karşı itiraz incelemesine sunulmak üzere taleplerimizdir.

İtiraz Nedenleri

1-Müvekkil hakkında yukarıda esas ve karar numarası belirtilen mahkeme kararı ile dosya içerisindeki tüm deliller, 765 sayılı eski Türk Ceza Kanununun ışığı altında, fiil değerlendirilmiş ve müvekkilimin söz konusu eylemi, 765 sayılı Türk Ceza Yasasının 342/1 maddesi uyarınca 2 yıl ağır hapis cezası verilmiştir.

Mahkemece verilip kesinleşen ve eylemin niteliği itibariyle, ağır hapis cezası oluşu ve suçun erteleme koşulları taşımadığından müvekkile verilen 2 yıl ağır hapis cezası **halen infaz edilmektedir**. Oysa, 1 Haziran 2005 tarihi itibariyle, yürürlüğe giren 5237 sayılı Yeni Türk Ceza Yasası uyarınca verilen hapis cezası süresini **ertelenebilir hale getirmiştir**. Bu itibarla yeni Türk Ceza Yasasının 51. maddesinde bahsedildiği üzere; **"İşlediği suçtan dolayı 2 yıl veya daha az süreyle hapis cezasına mahkûm edilen kişinin cezası ertelenebilir."** hükmü ile müvekkilimin eylemi **ertelenebilir hale dönüşmüştür**.

Aynı şekilde müvekkilim, 51. maddenin (a) bendinde belirtildiği üzere **"Daha önce kasıtlı bir suçtan dolayı 3 aydan fazla hapis cezasına mahkûm edilmemiş olması"** koşullarını taşıdığı gibi, dilekçemiz ekinde, müvekkilimin **sosyal, içtimai ve şahsi** durumuyla ilgili belgelerden de

anlaşılacağı üzere; aynı maddenin (b) bendindeki **“Suçu işledikten sonra yargılama sürecinde gösterdiği pişmanlık dolayısıyla tekrar suç işlemeyeceği konusunda mahkemede bir kanaatin oluşması...”** yolunda da, yeni bir yargılama sürecinin başlatılması durumunda, bu kanaatinde mahkemeye verileceği ve bu yolda mahkemede bir vicdan kanısı oluşturacağına inanıyoruz.

Modern Ceza Hukuku ve hümanist açıdan düşünüldüğünde; yeni Türk Ceza Yasası, içinde yaşadığımız toplumun korunması yanında, suçlunun da ıslahına yönelik yaptırımların varlığının kabulüne yönelmiş, alışılmış şekliyle klasik ve geleneksel olarak, giderek Dünya insanlığının kabul ettiği **“ceza kavramı”** yanında, **“suçlunun kişiliğine uygun önlemlerin uygulanması”** görüşüne de, yeni yasada yer verilmiştir.

“5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanununun 51. maddesinde erteleme sadece hapis cezası açısından kabul edilmiş ve düzenleme de, erteleme, şartlı bir af olmaktan çıkarılmış ve bir ceza infaz kurumu haline getirilmiştir. Bu itibarla adli para cezası, verilen veya kısa süreli hapsi, paraya çevrilen suçlunun cezasının ertelenmesine, bu sistemde olanak bulunmamaktadır. Yeni sistemde, cezalar ve güvenlik tedbirlerinden oluşan 2 şeritli yaptırım sistemine 3. bir şerit olarak kabul edilen mağduriyetin giderilmesi koşulu, erteleme kurumu bakımından da mümkün hale getirilmiştir. Yeni düzenlemeye göre erteleme sadece mağdurun değil, kamunun da uğradığı zararında tamamen tazmini koşuluna bağlanabilecektir.” (Ali Parlar / Muzaffer Hatipoğlu, Gerekçeli, Açıklamalı, İçtihatlı 5237 sayılı TCK Kanununa göre Suçlarda Teşebbüs – İştirak, İçtima ve Yaptırımlar, Kazancı Yayınları – İstanbul 2005, sayfa 359)

Müvekkil hükümlü Ö.T. maddenin her iki bendindeki koşullara sahip olup, bunları destekleyen ve belgeleyen tüm belgeleri sunuyoruz. Maddenin içeriğindeki gibi, müvekkilim **gerçekten işlediği fiilden ötürü pişmanlı duymuş** ve yargılama aşamasında hakkında **kamu davası açılmadan, söz konusu zararın tamamını da ödemiştir.** Bu da; müvekkilimin etkin pişmanlık hükümlerini düzenleyen 5237 sayılı yasanın, ilgili hükümlerinden yararlanabilmesini olanaklı hale gelmiştir.

2-5237 sayılı yasanın genel gerekçe kısmında bahsedildiği üzere; **“Cezaların infazı hakkında kanun, hiç şüphesiz Türk Ceza Sisteminde çağdaş esasları vurgulayan büyük reform hareketini yansıtmaktadır.”**

Bu düşünceden yola çıkarak, yeni Türk Ceza Kanunu, artık, **“suçluyu kaziyınız altından insan çıkar”** gerçeğini, yeni yasanın ruhuna egemen kılmıştır. Aynı şekilde genel gerekçede de bu konuya vurgu yapılmak suretiyle **“...Bu hedeften hareket olunarak, toplum savunmasını hiçbir suretle tehlikeye sokmaksızın insancıl yaklaşımı vurgulamak ve suçlunun toplumla barışık hale getirilmesini cezanın temel maksadı olarak göz önünde bulundurmak ilkesini tercih eden ve bu maksatla suçlunun yeniden sosyalleştirilmesini ve uygun bir iyileştirmeye tabi tutularak toplumla yeniden bütünleştirilmesini uygun gören...”** yaklaşımıyla, Hümanist Ceza Hukuku kriterlerine yer vererek, aynı şekilde **“...Maksadı aşar derecede ağır olan cezaların, suçlunun yeniden sosyalleştirilmesini engelleyici etki yaptığı muhakkak bulunduğundan, hürriyeti bağlayıcı cezaların genel alt ve üst sınırlarında ve belirli suçların cezalarının alt ve üst sınırlarında 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı kanundan farklı olarak indirimler yapılmış ve artık**

bir anlamı bulunmamış olan ağır hapis ve hapis farkı kaldırılmıştır...” demek suretiyle de, yukarıda birinci bent de açıkladığımız üzere, **müvekkilimizin eyleminin tecil sınırları içerisinde kaldığının da, yürürlüğe giren yeni yasanın gerekçe kısmında ifade edildiği üzere, verilen cezanın tecili olanaklı hale gelmiştir.**

3-Söz konusu, müvekkilimize verilen cezanın, yeniden yargılanması halinde, **hakkında uygulanacak yaptırımın bireyselleştirilmesi gerekir.** Dilekçemize ekli, müvekkilimize ait **sosyal ve içtimai durumunu gösteren belgelerin ışığı altında, verilecek cezanın, insani ceza hukuku açısından bireyselleştirilmesi, yeni ceza hukukunun da beklentisidir.** Yasanın genel gerekçe kısmında da ifade edildiği üzere “**...Güvenlik tedbirlerine ilişkin olarak 6 madde yer almakta ve hakim bu tedbirlere ne gibi hallerde hükmedeceği ve cezaların güvenlik tedbirlerine çevrileceği gösterilmektedir. Ayrıca kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar yerine, hükmedilecek tedbirler arasına ‘kamuya yararlı bir işte çalıştırma’ da eklenmiş, bu suretle cezaların bireyselleştirilmesi hususundaki olanaklar çoğaltılmıştır.**” demek suretiyle, erteleme konularında yepyeni bir düzenleme ve farklı hükümler getirdiği de açıktır. **Bu düşüncenin ışığı altında, müvekkil hakkındaki yaptırımın yeniden bireyselleştirilmesi gerektiği inancındayız.**

Bu itibarla; **“Cezaların kişiselleştirilmesi”** (bireyselleştirilmesi) kurumu olan erteleme de, kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezaların sakıncalarının giderilmesi amaçlanmış, suç yerine suçlu ilk plana alınarak, cezaların fiile değil, onu işlemiş olan faile uydurulması ön görülmüştür. **Suçtu alışkanlık (ihtiyat) haline getirmiş olanlar ile tesadüfü olarak suç işleyenleri ayırmak gerekir.** (Ali Parlar / Muzaffer Hatipoğlu, Gerekçeli, Açıklamalı, İçtihatlı 5237 sayılı TCK Kanununa göre Suçlarda Teşebbüs – İştirak, İçtima ve Yaptırımlar, sayfa 359 Kazancı Yayınları – İstanbul 2005)

4-Öğretide bir kısım yazarlar ve yine mevcut yasal düzenlemeler ile Yargıtay içtihatlarının ışığı altında da düşünecek olursak; Anayasamızın 141 ve 1 Haziran 2005 tarihi itibariyle yürürlüğe giren, 5271 sayılı CMK’nun 34, 230 ve 232 . maddeleri uyarınca, mahkeme kararlarında, mahkemece fiile konu olan gerekçe akla uygun olmalı, mantıksal temelleri bulunmalı, tarafları ve adaleti tatmin edici ve sonuçta da bu **gerekçenin Yargıtay denetimine olanak sağlayıcı nitelikte olması gerekir.** Bu husus, yeni Ceza Muhakemesi Kanununun 230/1-d bendinde ifade edildiği üzere, verilen mahkûmiyet hükmünün gerekçesinde gözetilmesini zorunlu hale getirmiştir. Bu itibarla; tatmin edici, yeterli ve haklı olmayan, yasal dayanaktan yoksun bir gerekçeye dayanarak veya bu konuda **yeterli ve açıklayıcı bir gerekçe göstermeden, hapis cezasının ertelenmesi talebinin reddine karar verilmesi, mevcut yeni yasal düzenlemelerin ışığı altında, yasa koyucunun bu konudaki amacına ters düşeceği ve bu durumda keyfiliğe yol açacağı ve mağduriyete neden olacağı kendiliğinden anlaşılmaktadır.**

Müvekkil hakkında 765 sayılı yasa ile hüküm kurulurken, hakkındaki cezanın niteliği gereği, tecil olanakları tartışılmadığı, oysa yeni yasanın, fiilin hapis cezasına çevrilmesi nedeniyle, tecilin olanaklı hale gelmesi durumunda, bu konuda olumlu ya da olumsuz bir karar verilmesinin, duruşmalı yapılarak takdir edilmesi ve müvekkilin “suçu işledikten sonra yeni yargılama sürecinde pişmanlık gösterip göstermediği ve dolayısıyla tekrar suç işleyip işlemeyeceği” konusunda, mahkemede olumlu ya da olumsuz kanaat oluşturmuş olması hususu, özellikle, mahkemece yeni bir yargılama süreci gerektireceğinden ve cezanın kişiselleştirilmesi haline ilişkin gerek dosya içinde, gerekse sunulan belgelerin değerlendirilmesinden sonra kanaat izhar

edilmesi gerekir. Bu anlamda; mahkemenin somut bir gerekçeye dayanmadan, yasadaki yerleşmiş deyimlerden yola çıkarak “başkaca sebepleri görülmediğinden cezasının kanuni ve takdiri olarak arttırılmasına ve eksiltilmesine yer olmadığına” demek suretiyle, yine cezanın türü nedeniyle de “hürriyeti bağlayıcı cezaların süresi ve niteliği itibariyle 647 sayılı yasanın 4 ve 6. maddelerinin tatbikine yer olmadığına” şeklindeki gerekçeyle, karar verilmesinin yeni Türk Ceza Kanununun ertelemeye ilişkin olarak, erteleme kurumunun, içeriğine ve yasadaki yer alışı amacına uygun düşmeyeceği açıktır.

Müvekkil yüksek öğrenim görmüş, daha önceden suç işlememiş, bu itibarla, mükerrir olmadığından 5237 sayılı Türk Ceza Yasasının 51. maddesinin getirmiş olduğu yenilikler bağlamında, müvekkil hükümlünün, tayin edilecek bir süre ile denetime ve bu süre içinde denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulması esasını da getirmiştir. Bunun amacı ise, yasa maddesinin ruhundan anlaşılacağı üzere, hükümlünün uygun sosyal davranış biçimleri alışkanlığını kazanabilmesini sağlamaktır. Bu itibarla; müvekkilimizin, mahkemece takdir edildiğinde, denetim altında bulundurulması hususu dahi söz konusuysa, verilen cezanın, *müvekkilimin sosyal ve içtimai durumuyla orantılı olmayacağı kendiliğinden anlaşılacaktır.* En azından, 51. maddenin 7. fıkrası bağlamında, ilgili mahkemece uyarılması ve bu uyarının yerine getirilmemesi durumunda infazın gündeme gelmesi gerekir.

Beri yanda; 5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanununun, kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar yerine, hükmedilecek tedbirler arasında *“kamuya yararlı bir işte çalıştırmayı”* da eklemiştir. Bu husus bile, cezanın bireyselleştirilmesi olanakları içinde sayılmış olduğundan, yeniden yapılacak duruşma süreciyle birlikte, müvekkilimiz hakkında uygulanabilmesi olanaklı hale gelecektir.

5- Müvekkilimiz hakkında verilen cezanın, yeni yasanın ruhundan çıkararak bireyselleştirilmesine ve tecil olanağını sağlayacak nitelikte;

a- Müvekkilim hakkında halen serbest muhasebeci mali müşavirlik stajını bitirerek mesleki yeterlilik sınavlarında 7 dersten 6 derste başarılı olduğuna dair belge,

b- Ege Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Öğrenci İşleri Daire Başkanlığından alınmış belge,

c- Müvekkilim hakkında Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğince verilen büro tescil belgesi,

d- Müvekkilim hakkında Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğince verilen “Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik Ruhsatı”

e- Müvekkilim hakkında Ege Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesince verilen lisans diploması,

f- Aynı şekilde, müvekkilimin halen Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Yüksek Lisans öğrenimi gördüğüne dair belge,

g- Müvekkilimin 28.9.2002 tarihli İzmir Fuar Evlenme Memurunca düzenlenmiş evlilik cüzdan örneği,

h- Müvekkilimin yargılandığı dosya içindeki mevcut sabıkasızlık kaydı belgelerinin, ışığı altında;

Tüm belgelerle birlikte değerlendirildiğinde; yeni Türk Ceza Kanununun “Cezaların bireyselleştirilmesi” bağlamında 5237 sayılı yasanın 51. maddesi hükmünden yararlanması gerektiği inancındayız.

Yaşamında hiç suç işlememiş, mükerrir olmayan, iyi bir eğitim almış ve aldığı eğitimini halen yüksek lisans öğrenimiyle sürdüren, genç yaşında akademik bilgilerle donanımını sağlamış, suç işlemeyi alışkanlık haline getirmemiş ve yaşamında bir rastlantı sonucu olarak suç işlemiş, ancak, bu denli birikimi olup topluma nice hizmetler sunması gereken bir kişi hakkında verilecek cezanın, insani açıdan, tecil koşullarından yararlandırılmaması, Modern Ceza Hukukunun benimseyebileceği bir görüş olamaz. Bu itibarla; müvekkilin, sayılan bu özellikleri gözetilerek, devletin olanaklarıyla yetişip, kendini üstün bir düzeye taşımış olan müvekkilimin, belirttiğimiz nitelikleri gözetilmek suretiyle “Suçlunun kişiliğine uygun önlemlerin uygulanması” bağlamındaki yeni düzenlemelerin ışığı altında, hakkında verilen cezanın, müvekkilimin topluma yeniden kazandırılması için kendisinden tecil olanağının esirgenmemesi gerekir, diye düşünüyoruz.

Modern Ceza Hukukunun ve 1 Haziran 2005 tarihinden itibaren yürürlüğe giren Yeni Türk Ceza Kanununun misyonu ve ruhu bunu gerektirmektedir.

Açıklanan nedenlerle;

Müvekkil hükümlü Ö.T.'ün hakkında verilen ceza süresi ve bu sürenin halen hükümlü olarak çektirilmekte oluşu gözetilerek, **5252 sayılı yasanın 10/1 maddesi** gereğince **infazın durdurulmasına** ve yeniden duruşma açılarak müvekkil hakkındaki yeni Türk Ceza Kanununun 51. maddesinin, açıklamaya çalıştığımız nedenlerle yeniden değerlendirilerek hükümlü müvekkilin **tahliyesine** karar verilmesini dilerim.

Saygılarımla...

Hükümlü Vekili